

finde, at det var det mest værdige, det mest hensynsfulde for begge Parter, om vi kun havde een Lønningsklasse. Men jeg skal ikke insistere paa, at Spørgsmaalet drages frem ved denne Revision. Jeg vil kun gøre opmærksom paa, at det efter min Mening havde været rigtigst at faa ændret Lønningsloven derhen, og det skulde glæde mig, om den endelige Lønningslov for Præster kunde gaa i den Retning.

I § 5 omhandles Præsteenkernes Pension. Den har, som bekendt, fra gamle Dage været daarlig. Disse Enker har haft en ringere Pension end andre Embedsmænds Enker, fordi det kun paahvilede Præsten at tegne $\frac{1}{5}$ af Embedets Nyansættelsessum, og denne er, saa vidt jeg ved, gennemsnitlig $\frac{1}{4}$ af selve Embedets Reguleringssum. Det er nu forbedret ved en lille Lov, som vi fik i 1916, og det er naturligt, at denne Forbedring er draget med ind i Revisionslovforslaget. Ligeledes mener jeg, at § 6 i det forelagte Lovforslag kun indeholder for det første, hvad der i det væsentlige er Praksis allerede nu, og i øvrigt, hvad alle maa kunne enes om.

Med Hensyn til den sidste Paragraf i Lovforslaget vil jeg gøre en formel Bemærkning. Efter min Mening er det heldigst, om et Revisionslovforslag fremtræder saaledes, at det har i alle Enkeltheder det Indhold, som den reviderede Lov vil faa, hvis Revisionslovforslaget gennemføres. Det er det mest praktiske for dem, der vil benytte Loven. Men naar det bestemmes, som i dette Lovforslags § 8, at det reviderede Lovforslag skal optrykkes i sin reviderede Tilstand, naar man i det væsentlige det samme, som man vilde naa ved at forelægge Lovforslaget i sin fulde, reviderede Skikkelse.

De Paragraffer, der kan være delte Meninger om, og hvorom der allerede er fremsat delte Meninger her fra de to ærede Medlemmer, som har talt henholdsvis paa Partiet Venstres og Socialdemokratiets Vegne (Moltesen og Valdemar Olsen), er §§ 2 og 3, som indeholder Forslag til Ændringer i de gældende Lønninger, indeholder, som der blev sagt af det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen), et Forslag om at forhøje Lønningerne i første og anden Lønningsklasse med 200 Kr. for Begyndelseslønnen. Her er der altsaa Tale om en Lønningsforhøjelse. Det er sagt i Lovforslagets Motivering, det er sagt af den højtærede Minister, da han fremsatte Lovforslaget, og det er nu sagt

af det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen), at der ved Præstelønningslovens Vedtagelse i 1913 var visse Forudsætninger, som vi maa respektere nu, og dem maa man selvfølgelig tage Hensyn til. De Forudsætninger, der blev udtalt, den Gang den gældende Lønningslov blev vedtaget her i Rigsdagen, er Forudsætninger, hvortil Præsterne knytter visse Forventninger. Det er naturligt, at dette drages med ind i de Betragtninger, som maa gøres gældende, naar man skal tage Stilling til disse §§ 2 og 3 i den højtærede Ministers Lovforslag. Jeg mener, det ogsaa er rimeligt at tage Hensyn til, at Præstelønningerne gaar af en særskilt Fond, oven i Købet en Fond, som efter de Oplysninger, der ledsager Lovforslaget, og efter de Oplysninger, der blev fremsat af den højtærede Minister ved Forelæggelsen, har Raad til at udrede de Lønningsforhøjelser, som er foreslaaede af den højtærede Minister. Endelig maa man huske paa, som det blev stærkt fremhævet af det ærede Medlem fra Vinderup, at her er kun Tale om Smaalønninger. Naar man tager Hensyn til den Uddannelse, disse Tjenestemænd har, er der her Tale om Lønninger, som maa siges at være smaa. Jeg er nu ikke sikker paa, hvad det ærede Medlem fra Vinderup paastod, at det er de ringeste, som findes; jeg kunde tænke mig, der var Embedsmænd med en akademisk Uddannelse, som har endnu ringere Lønninger, men derom skal jeg ikke diskutere med det ærede Medlem; jeg giver ham Ret i, at Præstelønningerne ikke er store i Forhold til den Uddannelse, man kræver af en Præst, og de Forpligtelser, der paahviler ham.

Disse Ting mener jeg, det er rimeligt, man tager Hensyn til, naar man i det kommende Udvalg tager dette Lovforslag op til Overvejelse, og jeg kan derfor ikke slutte mig til det ærede Medlem fra Nykøbing F. (Valdemar Olsen), der antydede, at han ønskede, at Lovforslaget skulde henvises til Lønningskommissionen. Det vilde være, formelt set, en lidt mærkelig Fremgangsmaade, om Folketinget henviste et Lovforslag til en Kommission. Lovforslagets Behandling her i Tinget skulde altsaa standses, og ved en Rigsdagsbeslutning eller paa anden Maade skulde man anmode Lønningskommissionen om at tage dette Lovforslag op til Overvejelse og Bedømmelse. Det kan jeg ikke tilraade. Det vilde være en overmaade ekstraordinær Fremgangsmaade. Men paa den anden Side kan jeg ikke andet end indrømme,